

**DRUŠTVO
LARINGEKTOMIRANIH
SLOVENIJE**

OBVESTILA

POŠTNINA PLAČANA
PRI POŠTI 1109

INFORMATIVNI LIST DRUŠTVA LARINGEKTOMIRANIH SLOVENIJE

Januar, 2010

Letnik XIX

Št. 193

V lanskem decembru smo zaprosili g. prof. Jožeta Peklaja, univ. dipl. defektologa, družinskega terapevta in višjega svetovalca za krajše predavanje na temo temeljnih predpogojev dela poverjenikov – prostovoljcev. Prof. J. Peklaj se je našemu povabilu ljubeznivo odzval in predstavljamo vam nekaj njegovih izhodiščnih razmišljanj obravnavane teme. *Ivan Košak*

Potovanje skozi življenje

Ali kaj naj ve poverjenik DLS, ko vstopa v družino obolelega? Zaprošen sem bil, da vam podarim nekaj izhodišč za razmislek o tem, na kaj je dobro biti pozoren, ko vstopate v družino obolelega. Izpostavljam tri sklope.

1. Zanimivo besedo za bolezen imajo narodi, katerim je angleščina materin jezik. To je disease. Če jo razčlenimo, dobimo »dis-ease«, torej »ni-lahko«, nelagodje, ni v ravnovesju. Kdaj pa pride do neravnovesja, kdaj nam ni-lahko? Običajno takrat, ko nimamo moči za življenje, še bolje, ko nimamo moči, da najdemo ravnovesje med različnimi silnicami, ki vplivajo in včasih tudi vodijo naše življenje. Največkrat pravimo, da smo se znašli v težavah, redkeje zmoremo reči, da smo ustvarili težavo. V takih trenutkih začnemo razmišljati o pomoči, bodisi na način,

Prof. J. Peklaj: Nikoli ne pride do odnosa med dvema človekoma, če ne 'vibrirata' z globinama duše. (Foto I. Košak)

da bodo drugi kar sami od sebe prepoznali naše težave, še bolje našo ne-moč in nam prišli naproti, bodisi da gremo sami iskat pomoč. V obeh primerih potrebujemo moč.

Past, s katero se srečuje človek v stiski, je povezana največkrat z nezavednim pričakovanjem, da bo to težavo nekdo rešil namesto nas, da bo nekdo močan namesto nas.

Naloga poverjenika je torej, da se ves čas zaveda, da nima moči za drugega. Obolelemu lahko pomaga le z lastno izkušnjo in mu pripoveduje o tem, kako je on začel iskati moč v sebi za življenje, za iskanje razlogov za to, da je precejšnji del življenja preživel v neravnovesju s seboj in z drugimi. Pripoveduje pa le pod

Nadaljevanje na naslednji strani

Na predavanju prof. J. Peklaja. (Foto I. Košak)

VSEBINA

STRAN

Prednovoletno srečanje v Ljubljani	2
PK Štajerska in Koroška	
Srečno smo prepluli leto	4
PK Prekmurje	
Veseli december	5
Rekreacija za telo in dušo	6
PK Dolenjska	
Med prijatelji na Dolenjskem	6
PK Obala	
Srečanje ob zaključku leta 2009	8
PK Severna Primorska	
Pohod med vipavskimi vinogradi	8
Prednovoletno srečanje PK Severne Primorske	9
Zbiramo »drobnarije« za male Nepalce	10

Nadaljevanje s prejšnje strani

pogojem, da je dobil dovoljenje obolelega za kaj takega.

2. Katera lastnost pa naj krasi človeka, da se lahko na ta način pogovarja s sočlovekom? Moj odgovor je ponižnost. Katero ponižnost imam v mislih? Ne tisto, na katero najprej pomislimo: klečeplazenje, strahospoštovanje, uklanjanje, podrejanje. Daleč od tega. V mislih imam ponižnost, ki pomeni zavedanje tega, da na življenje posameznika deluje in ga vodi mogočna sila, bistveno močnejša od njega. V mislih imam torej zavedanje svojih omejitev in spoštovanje le-teh pri drugih. Poverjenik naj se zaveda, da sta z obolelim na istem čolnu iskanja poti do sebe. Ponižnost nam tudi pomaga, da si

ne umišljamo, da imamo dovolj moči še za koga drugega. Ponižni smo, ker nam je oboleli sploh dovolil vstopiti v njegovo življenje. In smo mu za to neizmerno hvaležni.

3. Ponižnost nam bo tudi pomagala najti moč za to, da spoznamo in priznamo, da so si z obolelim bolj podobni kot si upamo priznati. Nikoli namreč ne pride do odnosa med dvema človekoma, če ne »vibrirata« z globinama duše. V psihologiji medčloveških odnosov ta proces imenujemo vzporedni proces. Dva človeka, ki vibrirata, sta si v dnu duše podobna v njuni ranjenosti, prikrajšanosti, nemoči, pomanjkanju spoštovanja, žalosti, jezi, besu, osamljenosti, strahu, neuresničenih sanjah. Želim poudariti, da pri

tem procesu ne gre za vprašanje ali ta res obstaja ali ne. Njegov obstoj je eno temeljnih pravil in izhodišč medčloveških odnosov. Ključno je, ali smo dovolj modri in pogumni, da krenemo na pot odkrivanja globin lastne duše. Drugi ljudje, s katerimi »vibriramo«, so le naši pomočniki na tej poti. Vzporedni proces je tako lahko odlični pomočnik na tej poti spoznavanja sebe, hkrati pa največja ovira za to spoznavanje, kadar so naši strahovi preveliki. Pogosto namreč ni lahko sprejeti, da kar je ženino ali otrokovo, je tudi moje. Ta kratek prikaz je lahko, vsaj tako upam, dragocena spodbuda, za odgovoren razmislek o tem, kje so naše meje odgovornosti, ko vstopamo v medčloveške odnose.

Prednovoletno srečanje v Ljubljani

PK Ljubljana

Kot že vrsto let, je PK Ljubljana za svoje člane organiziral prednovoletno srečanje, ki je bilo v soboto, 19. decembra v znamenem ljubljanskem gostišču »Pri Jovotu« na Kodeljevem. Ta dan je bilo precej mrzlo, tudi kakšna snežinka se je počasi spuščala proti tlom, zato sem pričakoval, da bo udeležba slabša, kot je običajno za ta dogodek. Pa sem se uštel, saj ko sva s soprogo prispela, je bila zbrana že večina članov, ki se ponavadi udeležujejo podobnih srečanj.

Na vhodu v prostor, kjer naj bi se odvijalo prednovoletno kosilo, naju je prisrčno pozdravil vodja PK Ljubljana, Žika Manič.

Zelo sem se ga razveselil, še posebej, ker je bil tako živahen in razpoložen in ker na njemu ni bilo nikakršne sledi o tem, da je pred nedavnim, na naši ORL kliniki, opravil težak kirurški poseg.

Precej časa sem porabil, da sem vsem prisotnim stisnil roko in spregovoril nekaj pozdravnih besed. Kar veliko jih je bilo, ki jih že lep čas nisem videl, zato sem z veseljem prisluhnil njihovemu pripovedovanju o svojem sedanjem delovanju in počutju. Leta pač opravijo svoje in ni naključje, da se je vse več ali manj sukalo okoli zdravja.

Počasi smo zasedli svoja mesta za svečano urejenimi mizami. Vodja PK je še enkrat

pozdravil navzoče, nam zaželel prisrčno dobrodoščilo ter nam zagotovil, da je storil vse, kar je v njegovi moči, da se bomo na

Se je januar pričel

Že januar se je pričel, v beli sneg naravo je odel. Smo praznike že pozabili in časa ni, da z odmetavanjem snega bi se mudili.

December bil je ves zelen in mesta vsa so se bleščala. Na dan, ko se ljubljanska skupina je zbrala, da konec leta bi slavila, se situacija je spremenila. Je moker sneg bil le okras, ki skrajšal je klepeta čas.

Pri Jovotu smo se dobili, smo dobro jedli, pili, smo klepetali, ob godbi pa še zaplesali. Saj to je čas, ko vse skrbi hote pozabimo mi vsi. Na koncu koledar v roke smo dobili, si srečno novo leto še voščili in se poslovili. Ah, klepetali bi še kar naprej, saj znanec in prijatelj bilo kar lepo je število, a kaj, ko hitro pride noč in sneg nam bil je v opozorilo.

Za tiste, ki jih ni bilo, novica je, da Žika še nadaljnji leti dve, bo za skupino skrbel, si glavo belil, kam in kaj bo v času tem počel.

Za konec pa vam vsem želim obilo sreče, še onim, ki jih ni bilo, da dobro bi vse leto šlo.

Erika Ribaš

Tudi letos so se člani PK Ljubljana zbrali v gostišču »Pri Jovotu«. (Foto S. Tomšič)

Kot vodja PK Ljubljana, je bil ob bučnem aplavzu ponovno izvoljen Žika. (Foto S. Tomšič)

tem srečanju počutili dobro, da ne bo nihče lačen niti žejen ter, da si bodo gibanja potrebni lahko tudi zbrusili svoje pete ob plesu.

Še posebej pa je pozdravil goste, ki so se odzvali vabilu, med katerimi so bili tudi: prof. Ana Jarc z ORL klinike, organizatorji telesne vadbe, ki sodelujejo v naših pro-

gramih in prihajajo iz Slovenske vojske, to so: Cveto, Janez in Andrej, Mija Klešnik, organizatorica vadbe na bazenu, Polde Mihelič, grafični urednik Obvestil ter dr. Jana Cipot-Prinčič, ki je vrsto let aktivno sodelovala pri kreiranju in izvajanju naših socialnih programov.

Predsednik društva I. Košak je v svojem kratkem pozdravnem nagovoru tudi očrtal delovanje društva ter izrazil zadovoljstvo, da se je društvo, kljub veliki bojazni zaradi vsesplošne gospodarske krize, ki je v začetku lanskega leta pričela svoj uničujoč pohod, relativno dobro izvilo iz njenega primeža.

Ker je dosedanjemu vodji PK Ljubljana, Ž. Maniču potekel mandat, je predlagal, da to srečanje izkoristimo za izvolitev novega vodje PK. Kot možnega kandidata je predlagal Žiko Maniča, saj se je ta, z dosedanjim delom in svojim zelo pozitivnim odnosom do svojih članov že potrdil, kot vreden našega zaupanja. Ker drugih predlogov ni bilo, je bil z vsemi glasovi prisotnih »za«, ob bučnem aplavzu, za nov dvo letni mandat, kot vodja PK Ljubljana, izvoljen Žika Manič. V kratki zahvali ob izvolitvi je le ta poudaril, da bo še v naprej deloval po svojih najboljših močeh, da pa tudi upa, da

Še enkrat se je izkazalo, da Žika ve, kje lahko izkusi pravo slastno jed.

(Foto I. Košak)

bomo ostali člani v bodoče aktivneje sodelovali v ponujenih programih.

S tem je bil končan »uradni« del in pričelo se je veselo prednovoletno srečanje. Kar naenkrat so bile mize polne okusnih jedi in pijače in kar klicalo je, da sežemo po njih. Še enkrat se je izkazalo, da naš Žika ve, kam je treba iti, da okusiš pravo slast jedi.

Dobro razpoloženi smo se počasi pričeli poslavljati. Zaželeli smo si vse najboljše v prihajajočem letu ter da bi se ob koncu leta prav vsi ponovno zbrali na podobnem srečanju.

Slavko Ribaš

2009 je fuč

V sončni naši podalpski deželi, zopet smo eno leto skupaj preživeli, nekdo manj, drugi bolj uspešno, bogaboječe ali pa tudi pregrešno.

Društvo ni spalo kot kralj Matjaž v Peci, veliko se je dogodilo, bili so tudi heci, posebno na veselih druženjih, področnih, po slovenskih krajih, ki so bolj odročni.

Na takih veselih raziskovanjih je slast, pozabiti na bedarije, ki vsiljuje jih oblast, telo v soncu, vetru, dobi nove energije, za trdnost telesa, se pa še kaj spiše.

Vsak član pa zase veliko pridobi, če se društvenih programov udeleži, letos v Bovec in Vodice smo šli »trpet«, je že tako, če hočemo zdravo telo imet'.

Aktivnost vodstva PK je bila na nivoju, večkrat potilo se je, v neenakem boju z organizacijami, za pridobitev cvenka, ker brez njega se bolj tenko brenka.

Naš Polde je v rimah povzel glavne aktivnosti DLS v letu 2009. (Foto S. Tomšič)

V marcu občni zbor je potrdil njegovo delo, dodal mandat, da še naprej delajo veselo, mi pa jim želimo zdravlja in veliko sreče, da naše društvo ne bi imelo prazne vreče.

Ker pa je življenje kruto in nepredvidljivo, saj še za gripo ne najdemo dobro cepivo, le poskrbimo, da se cepimo z voljo zdravo, in vedrim pogledom, uprtim naprej, v daljavo.

POLde©

Naslov društva:

DLS, Parmova 53/IV,
1000 Ljubljana,
tel.: 01 436-03-58,
fax: 01 436-03-59

Transakcijski račun DLS:

6100 0000 1418 487

Davčna številka DLS:

68713401

E-mail: dls@t-2.net

<http://www.dls-slo.si>

Članarina za leto 2010

Izvršni Odbor DLS je na 16. seji, dne 23. 11. 2009 sprejel sklep, s katerim je določil višino članarine za leto 2010

za člane 9 EUR

podporne člane 20EUR

Za laringektomirane člane v težjem socialnem položaju pa je simbolična in znaša 0,5 eur.

Transakcijski račun

DLS: 6100 0000 1418 487.

Izvršni odbor DLS

PK Štajerska in Koroška

Srečno smo, bi rekel, pripluli do konca tega recesijskega leta. Ni nam delalo preveč preglavic. Malce je že bilo razburkano, pa nič zato. Naš kapitan s svojimi pomočniki, nas je varno pripeljal v mirne vode. Pa tudi ostala posadka ni bila od muh. Mislim, da je vsak pomagal po svojih močeh. Še piko na i, v tem letu je bilo potrebno dati na koncu plovbe, torej v pristanišču. Štajerci in Korošci smo si za ta dogodek, tako kot prejšnje leto, izbrali gostišče Lobnik. Ta je prava izbira, bi po mojem rekel vsak udeleženec. Sicer pa naš pastir Papež dobro ve kaj rabijo njegove ovčice. Vse, točno vse je bilo na »visini zadatka«, razen vremena. Za to bi rekel, da je bil pravi pekel. Pa ne morem, ker je snežilo, pa tudi temperatura se

Srečno smo prepluli leto

Ko pride polnoč ... (Foto M. Kranjc)

Šaljivi obisk iz Orienta. (Foto M. Kranjc)

je spustila na -17 stopinj. To je vplivalo, kot bi jaz rekel, »nismo bili u punom sastavu«. Marsikomu je onemogočilo udeležbo v tem nepozabnem večeru. Kamorkoli si se ozrl, so bili nasmejnani obrazi. Ta občutek sreče, se ne da opisati. Saj veste, kakor si postiljaš, tako spiš. Torej, s seboj smo prinesli dosti dobre volje, ostalo so nam pa tam velikosrčno podarili naši enkratni duo z enkratno »vicepokavko«. Ta nam jih je pa natrosila, in to ta pravih. Postrežba je

druga, ki nam je popestrila nepozabno zabavo. Nič, ampak res nič jim ni bilo težko, vse so delali z nasmehom na licih, kot da uživajo v tem. No, pa da ne bom na koncu preskromen do nas, saj smo tudi elita, s katero se da uživati. Srečelov. Ja, tudi tega smo imeli. Ta se meni osebno zdi, ne vem katero besedo uporabiti, posrečeni bi bilo najbližje. Po dvignjenih nagradah nekako nastane bolj odprta debata. Saj veste, ti si to, ti si to dobil, pa smeh, pa hec na hec. Omeniti moram nekatere člane, ki so se res zelo potrudili in naredili za člane in podporne člane priložnostna darila. Mala, skromna, ampak od srca. Teh se po mojem vsak človek najbolj razveseli. Sam sem se jih. Zato vsem trem, v imenu vseh, velika hvala.

Konec, kot konec, vedno nekako enak. Slovo z lepimi željami drug drugemu za naprej, pa še kaj se je po navadi dalo povedati. To leto pa je poslavljanje bilo kratko in jedrnato, pa hitro v avto, saj je bilo -17. Bomo več dorekli na drugem srečanju. Če bo dovolj prostora, bi nekako želel povedati svojo željo leta 2010. Mislim, da nisem pretirano zahteven, da sem skromen in da bom uslišan. Torej, želim si, da ostanemo

V pričakovanju večerje. (Foto M. Kranjc)

NOVI ČLAN

KAŠA PETER

MARIBOR

v enakem številu, kot smo bili v tem letu, brez novih članov. Ker, ko odprem naše obvestilo, najprej pogledam, če je novi član. Če ga ni, vam povem, sem presrečen. Če pa je, ne, ne bom vam povedal kako se počutim. Mislim, da vsi dobro veste, kaj ste dali skozi. Hvala bogu, da obstaja to društvo, ker brez njega se vsaj na začetku počutiš manj vreden. Oprostite malce me je zaneslo s teme, ampak papir vse prenese.

Na koncu želim vsem članom ter njihovim družinam srečno in zdravo novo leto. Željam se pridružuje babi Jelena in vnuk Timotej.

Jože Marcijuš

Srečelov se jim zdi ... posrečen. (Foto M. Kranjc)

PK Prekmurje

Prednovoletno srečanje, ki se ga je udeležila velika večina članov, manjkala sta le dva, podpornih članov in povabljenih gostov, smo tokrat pripravili v penzionu Letališče Rakičan.

Po uvodnem nagovoru predsednika PK Prekmurje g. Lepoše je besedo dobil še podpredsednik DLS g. Danilo Papež, ki nas je na kratko seznanil s stanjem in situacijo društva v teh ne ravno lepih časih. No, kljub temu naj se programi v letu 2010 ne bi krčili!?

Letos je potekel dvoletni mandat predsedniku PK. Po razrešnici dosedanjega, smo z glasovanjem soglasno izvolili novega - starega predsednika Gezo Lepoša, ki nas je že do sedaj suvereno in vdano vodil in zastopal na vseh področjih delovanja.

Veseli december

Seveda moramo posebej poudariti, da sta v tandemu z g. Janijem Kóvešem najboljša »vlečna konja« našega PK. Ob tej priložnosti se jima obema iskreno zahvaljujemo.

Uradnemu delu srečanja je sledila zabava. Velika miza se je šibila pod darili za medsebojno obdarovanje. Z žrebanjem številka za darila smo še dodatno povečali napetost, pričakovanje in presenečenje za vsakega obdarovanca. Sladokusci so prišli na svoj račun ob imenitnih in okusnih slaščicah naših vrlih žena.

Ni trajalo dolgo in že se je ustanovil žen-

ski zborček, ki je ob spremljavi harmonike veselo in ubrano zapel. Vse sorte glasbe in besedil je bilo slišati, še cerkvena Glej

Nadaljevanje na naslednji strani

Miza se je šibila pod darili. (Foto V. Ščančar)

Novi - stari vodja PK Geza Lepoša.

(Foto V. Ščančar)

Nadaljevanje s prejšnje strani

zvezdice božje jim je uspela. Naš muzikant Borut pa je kar raztegoval meh, da so noge pod mizami zrasle in smo se zapodili na veselo rajanje. Vzdušje je bilo čudovito, uživali smo v dobrotah, glasba je v nas prebudila topla čustva, plesali smo razposajeno, se smejali ob šalah, se pogovarjali. Naši Vidi pa smo po telefonu sporočili, da smo brezpogojno z njo.

Čas je kar mineval, eni so odhajali, nekateri pa se nismo dali, še kar smo uživali v druženju. Ampak vsega je enkrat konec in poslovili smo se z dobrimi željami:

*Naj bo to posebno leto,
z obilico sonca, z mnogo sreče,
naj z uspehi bo prežeto,
naj pride v miru in v miru se izteče!*

Vili in Bernarda Ščančar

Harmonikar Borut je raztegoval meh. (Foto V. Ščančar)

Rekreacija za telo in dušo

PK Pomurja je v soboto, dne 7. 11. 2009, organiziral kostonjev piknik v čast praznika sv. Martina.

Dobro razpoloženi smo se ob 10. zjutraj zbrali na letališču, in se dobre volje odpravili na sprehod, saj kakšen bi pa bil ta naš praznik slavljenja sv. Martina, če ne v dobri volji, v dobri družbi ter veselem vzdušju. Postavljeni v vrsto smo se najprej podali na dolg sprehod okrog letališča, nakrog okoli gramozne jame (kamešnice) in nazaj. Cel sprehod je trajal kar 2 uri, ni treba posebej omenjati, kako blagodejno je ta sprehod vplival na nas, naše duše in telesa, ki pa so

že bila pripravljena in v pričakovanju toplega obroka, ki smo si ga že zaslužili. Po vrnitvi, z lahko bi se reklo, kar dolgega sprehoda, nas je v restavraciji že čakala topla malica, ki je bila še kako dobrodošla po kar naporni aktivnosti. Po malici, pa so se zadalženi za pripravo jedi, že pripravljali ob žaru, za pečenje poslastic, kot so: pečen kostanj, pečen kruh na žaru, premazan s česnom in zaseko.

Ko smo se vsi člani in podporni člani zbrali ob žaru, nas je že čakala božanska poslastica, polna prijetnih dišav in še boljšega okusa. Seveda ne pozabimo na mlado

vino, polno arome, ki se je svetlikalo v jesenskih barvah. Poskušali smo belo vino, pa malo rdečega, ga krstili, zraven pa seveda jedli dobrote, Editine sladice, ki so pregrešno dobre.

Kakorkoli že, bil je čudovit dan. Dan, ki daje navdih, smisel življenju. Dan, ki polni baterije, daje upanje, da vseeno ni vse tako črno, prav nasprotno, da je lahko tudi lepo. Zahvaljujemo se našim organizatorjem, vodji PK g. Gezi Lepoši, g. Kövešu in ostalim, ki so kakorkoli prispevali k našemu boljšemu počutju.

Vladimir Antolin

PK Dolenjska

Mesec december, ali veseli december, kot mu ponavadi pravimo, ima vse argumente, da je dobil ime »Veseli«. Ne samo, da se veselimo, ker je zadnji mesec v iztekaajočem se letu, pod katerim lahko potegnemo črto in rečemo: »Končno je konec, zdaj gremo na novo od začetka, in bo vse, lepše in boljše, kot do sedaj«. Veselimo se božičnice, žal samo veselimo, saj redko kdaj pride. Veselimo se vsega, kar je dobro, lepo in kar dela ljudi srečne in vesele. Veselimo se, ker je v veselem decembru Miklavž, Božič, Novo leto in še kaj. Ta mesec je znan tudi po tem, da prirejamo razne »fešte«, predvsem zato, da se prijatelji, sodelavci, srečamo, malo pokramljajo, nekaj se popije in poje, ter se veselo na koncu odpravimo domov.

No, sam sem imel priložnost, da se skupaj

Med prijatelji na Dolenjskem

s predsednikom našega društva I. Košarkom udeležim prednovoletnega srečanja Področnega kluba Dolenjske. Srečanje je bilo organizirano v gostišču Špolar v Mirni Peči. Organizatorja srečanja Jože Prešiček in soproga Ivanka sta se skupaj s prijaznim osebjem potrudila, da je vse teklo po načrtu. Ko je gostitelj ocenil, da je prisotna večina prijavljenih udeležencev, je začel z uradnim delom. Vodja PK J. Prešiček je v svojem kratkem, vendar vsebinsko bogatem nagovoru poročal o delu kluba v letu 2009. Opisal je pestro aktivnost kluba, nekaj uspešnih rekreacijskih izletov, piknikov, in

drugih aktivnosti. Poudaril je, kako je druženje pomembno in koristno za vsakega člana.

Na koncu svojega izvajanja, je vsem prisotnim zaželel vse najboljše v prihajajočem letu, seveda največ zdravja in osebne sreče. Nalili smo kozarce in popili zdravico na zdravje vseh prisotnih.

Natakarji pa so že čakali, da pričnejo s strežbo kuhinjskih dobrot. Po bogatem kosilu je sledila kavica in klepet. Še posebna zahvala gre nežnejšemu in lepšemu spolu. Soproge članov, podpornih članov, skratka, vse prisotne gospe so doma na-

Druženje članov je koristno. (Foto I. Košak)

pekle razne piškote, sladice takšne in drugačne, zelo okusne, sočne in slastne. Kaj bi bilo, če Dolenjci ne bi pili cvička? Težka žalitev žlahtne kapljice in dolenskega porekla. Da do tega ne bi prišlo, je poskrbel g. Tone Volkov z Rateža, novi član društva (bolje bi bilo, če ne bi bil, hočem reči, bolje bi bilo, če ne bi bil laringektomiran), ampak kaj moremo. Tako je g. Tona, ko je izvedel, da bo v gostišču Špolar pripravljeno prednovoletno srečanje, kot pravi Dolenc zvest žlahtni rdeči kapljici pripravil »flaškonc« in počastil celo družino. Ja tako je to »zihr je zihrr«, kaj če bi njegovi novi prijatelji ostali žejni, to se ne bi spodobilo. Tona, zelo lepo in hvala v imenu cele ekipe.

Jože in Ivana sta pripravila tudi srečelov in ga s pomočjo članov tudi izvedla. Nagrade so bile različne, simbolične in tudi koristne. Sam sem dobil »specialni flomaster« (rad pišem) ter kombinirane kleščice. Ura je hitro tekla in kar naenkrat je mali kazalec prišel na številko 8.

Pomislil sem: »Ulala, jaz se moram še vrniti na Gorenjsko.« Z I. Košakom sva se morala počasi posloviti od gostoljubnih gostiteljev. Zaželi smo si vse najboljše v prihajajočem letu, največ zdravja. Zahvalila našim gostiteljem in se počasi odpravila na pot.

Bilo je res lepo, v prijaznem in predvsem prijateljskem vzdušju. Ja, kaj hočemo, operirani se moramo zavedati, da živimo v nekakšnem »sodnikovem podaljšku«, kdaj nam bo odpiskal konec, ve samo on. V veliki meri pa je to odvisno tudi od nas samih, zato so takšna srečanja potrebna, brez posebnih napetosti in obremenitev. Veselo, saj je smeh pol življenja, vse ostalo je fizioterapija. Dragi in spoštovani prijatelji, želim vam v novem letu čim več zdravja, osebne sreče, veselja in vse, kar navadnega človeka dela velikega - poštenje. Želim vam vse »naj, naj«, a kar zadeva božičnico, pa kaj jaz vem, mogoče o tem kdaj drugič. Naj bo naša božičnica, to kar sem že velikokrat omenil **zdravje**.

Dovolite mi, da izkoristim to priložnost in zaželim vsem članom našega društva DLS, podpornim članom, prijateljem društva, od Kopra do Murske Sobote, od Rateč do Maribora, vsem ljudem dobre volje »Srečno zdravo in veselo Novo leto!« **Žiko Manič**

Vodja PK Jože Prešiček podaja poročilo. (Foto I. Košak)

Ob druženju in glasbi je ura hitro tekla. (Foto I. Košak)

PK Obala

*Prihodnost je ponujena razprta dlan
za dotik-umik-dejanje-pričakovanje-ali
le za sanje.*

Srečno 2010!

Saj to ni res, kako hitro čas beži. Smo že pred vrati novega desetletja, a ni dolgo tega, ko smo stopili v novo tisočletje. Zavoljo tega smo tudi letos organizirali prednovoletna srečanja in se s tem na prijeten, družaben način poslovili od starega leta.

Tudi letos smo se odločili, da se dobimo na Belvederu, nad Izolo, v prijetni restavraciji s tradicijo. Naš kotiček v restavraciji, pripravljen. Mize aranžirane v stilu božično-novoletnih praznikov, kamin prižgan. Le nekoliko prehladno, kajti prav v tem času je zima pokazala svojo moč in nas za konec tedna tudi obdarila z nizkimi temperaturami in obilo snega.

Zbrali smo se, v manjšem številu kot lani. Zaradi bolezni se nista udeležila srečanja gospa Fahira Hlaj s soprogom Črtom. Pljučnica, ampak kot mi je znano sta že v odlični formi. Srečanja se ni udeležila tudi naša dolgoletna članica gospa Franciška Hrvatina. Gospa je pred kratkim praznovala svoj 92. rojstni dan in naj ji ob tej priliki zaželim veliko veselih in zdravih let. Žal, tudi zakonca Jureš nista bila v naši družbi, kajti gospa Silvana nas je pred kratkim za vedno zapustila po dolgotrajni bolezni.

Udeležili pa smo se ostali, kljub nekaterim zdravstvenim težavam. Na obrazih se je videlo zadovoljstvo in tudi sreča, ob ponovnem druženju. Povabilu sta se odzvala tudi nam zelo draga gosta, gospa Marija in gospod Srečko Tomšič in s tem zastopala društvo. Po kratkem klepetu in pozdravu smo se predali kulinaričnim dobrotam. Aperitiv in topla juhica sta nas nekoliko po-

Srečanje ob zaključku leta 2009

Po kratkem klepetu so se predali kulinaričnem dobrotam. (Foto B. Bubnič)

grela in že je stekel pogovor o marsičem, kar se je dogajalo v tem letu na društvenem ali osebnem področju. Nekatere članice sem ponovno povabil, da se udeležijo dejavnosti, ki jih pripravlja društvo in seveda beseda je stekla tudi o aktivnostih, ki jih bo pripravilo PK, saj se vsi radi udeležijo tovrstnih srečanj.

Ob prijaznem pogovoru, okusni hrani in dobri kapljici čas hitro beži in tudi tokrat je bilo tako. Po sladici je sledila še gasilska slika, stisk roke in prijazne besede, želje, ki naj bi nas spremljale v letu, ki prihaja. Darilo/prispevek NKBM d.d, ROBOTINA in MFIN d.o.o/ ter koledar društva in slovo.

Branko in Andreja Bubnič

PK Severna Primorska

Dragi prijatelji. Prihodnost je naša. A ne pozabite, delili si jo boste z drugimi. Tako je tudi z nami. Tudi mi si delimo sedanost in prihodnost.

Že v novembru, sicer z malo zakasnitvijo, smo se Severni Primorci podali med Vipavski vinograde in griče. Bilo je teden po sv. Katarini. Sicer ne preveč sončen, pa vseeno lep in topel dan, nas je spremljal po sprehodu med brajdami, ki so tudi v pozni jeseni čarobni. Da pa ne bi minil dan samo v lenarjenju, smo spravili v delo tudi miši-

Pohod med vipavskimi vinogradi

ce in nategovali sklepe. Napotili smo se na grad Rihemberg. Pričakala nas je močna stavba, katere žal, so bila vhodna vrata zaklenjena. Ostal nam je tako ogled zunanosti in nam dal slutiti, kaj vse se skriva za zidovi. Pa nič zato. Bomo še prišli. Magda je iz svojega nahrbtnika (nisem vedela zakaj ga nosi) začela razstavljati po zidu razne dobrote. Takoj smo vsi začutili, da so pravzaprav naši želodčki že potrebni okrepčila. Ja Magda, misliš pa res čisto na vse. Hvala ti.

Odpravili smo se naprej. Po kar dolgi hoji smo se napotili na kosilo in pokušino novega vina. Pri Gregorčičevih so nas postregli z izvrstnim kosilom in kapljico rujnega. Cveta ne bi bila Cveta, če nas ne bi obdarila s pridelki z njenega vrta in nas dodobra nasmejala. Hvala ti, da si med nami. Poslovili smo se, saj smo vedeli, da se kmalu zopet srečamo.

Srečno, dragi prijatelji!

Olga Uršič

Prednovoletno srečanje PK Severne Primorske

Kmečki turizem Arkade. (Foto Internet)

Za slovo starega leta, smo se srečali v Črničah na kmečkem turizmu Arkade. Janja in Stane sta nas pričakala s širokim nasmehom in toplim stiskom rok.

Nista še prav dolgo med nami, pa sta že našla pot v naša srca z njuno preprostostjo in duhovitostjo.

Na lepo pogrnjeni mizi so nas čakale prelepe voščilnice, delo ga. Marije Marinčič.

Uradni del, ki ga je opravil g. Čus, je hitro minil. Po dveh letih mandata, so naloge vodij prevzeli drugi člani. Sveže ideje so vedno dobrodošle.

Spontani pogovori, petje, tudi ples, super kosilo, rujna kapljica, so bili sestavni del prijetnega popoldneva. Z vseh koncev so prihajala osebna darilca. V vseh so se odrazila ljubezen in skrb: doma pridelan med, domači keksi, drobni novoletni okrasni, okrasne stekleničke. Seveda brez naše Cvete tudi tokrat ni šlo. Čeprav z roko v mavcu, je zbrala voljo in nas v preobleki Božička obdarila. Janja, preoblečena v res veliko siroto, z dežnikom kot sito, nas je povabila na srečelov. Seveda smo se vsi odzvali. Nagrad je bilo res veliko, še več pa smeha. Ja, Janja, znaš vključiti vse v dogajanje. Kar lep kupček se je nabral, temelj za naslednje srečanje.

Čas slovesa. Neizbežno. Z dobrimi željami za zdravje in srečo smo se počasi poslovljali. In zaželeli, da bi se čim večkrat srečali

Protiturški tabor nad Črničami (Foto Internet)

in uživali med sebi enakimi. So leta in dnevi, ko je treba na novo začeti. So ljudje, ki jih je treba preprosto objeti. In jim zaželeli »Srečno«.

Pa vendar, preprosto voščilo, ki mi je dalo misliti. No, s prazniki ni seveda nič narobe, nasprotno. Bojim pa se, da je njihov glavni namen izpuhtel v pretéklost in materialno obsedenost. Niti recesije in kriza nam ne

morejo priti do živega. Kliše »srečno pa zdravo« je voščilo, ki bi moralo veljati za vsak dan posebej v letu, ne pa samo na dan, ko se prevesi staro leto v novega. Izrekati bi ga morali ljudem, ki jih imamo radi, od prvega do zadnjega dne v letu.

Zatorej, vam jaz želim **Srečno in zdravo** za vsak dan v letu posebej.

Olga Uršič

Vabilo v delavnico

Klinika ORL v Ljubljani vabi laringektomirane in njihove svojce k udeležbi v delavnici, ki bo organizirana **v 2. nadstropju stavbe B** - (do preselitve v prizidek ORL klinike).

Delavnica bo **vsak drugi torek** v mesecu, **ob 11. uri**.

mag. Petra Bavčar, univ. dipl. psih., spec. klin. psih.

UREDNIŠKI ODBOR:

Odgovorni urednik: Ivan Košak,

urednik: Marija Tomšič,

član: Danilo Papež.

Oblikovanje in priprava za tisk
Leopold Mihelič

Zbiramo »drobnarije« za male Nepalce

Nepalski »srčki«. (Foto B. Kostanjšek)

Ko smo se pred prazniki, na našem društvu dogovarjali o organizaciji prednovoletnih srečanj, smo pomislili, kot se rado zgodi v tem času, tudi na tiste manj srečne, ki živijo v veliko skromnejših razmerah in si niti ob Novem letu, kaj šele med letom, ne morejo privoščiti vsakdanjih, nam samo po sebi umevnih reči. Ena takšnih skupin so tudi Nepalski

otroci. Ker vemo, da to spomlad v Nepal odhaja himalajec, sedaj že bivši sodelavec Slovenske vojske Boštjan Kostanjšek (čestitamo k upokojitvi) ki svoja potovanja izkoristi tako, da malim Nepalcem podari kakšno drobnarijo in jim polepša dan, bi bilo prav, da kakšno malenkost prispevamo tudi člani DLS. Kaj je primerno ?

Zaradi visokih cen za dodatno letalsko prtljago, zares same lahke in drobne reči, ki ne presegajo velikosti kemičnega svinčnika. Dobrodošle so drobne igračke (tiste iz kinder jajčk), če so se jih vaši otroci ali vnuki že naveličali, podarite jih tistim, ki jim bodo pomenile nekaj, kar je strašno »kul«.

Kemične svinčnike smo že omenili, primerni so tudi flomastri, barvasti svinčniki, itd. Te stvari lahko izročite svojim poverjenikom ali vodjem PK, ki jih bodo potem posredovali na sedež društva, oziroma na prejšnjemu Boštjanu Kostanjšku.

B. Kostanjšek v Nepalu z malim prijateljem. (Foto B. Kostanjšek)

Če ste sami v otroštvu pogrešali takšne drobnarije, je sedaj redka priložnost, da nekemu, ki je na »drugem koncu sveta« polepšate dan.

Nepalska »šola v naravi«. (Foto B. Kostanjšek)

Za IO, Ivan Košak